

Пейо Яворов
Посвящение

В падения, в подеми тебе китих,
ти бе царица горда много дни;
аз всъде бях и всичко запокитих,
ти с мене скромна се уедини;
на теб аз никога се ненаситих,
на мен ти никога не измени:
света пред тайните ни би се слисал,
другарко моя, моя волна мисъл.

Змия коварно мила, желтоока
ти бе – и драг ми беше моя грях;
като желязо хладна и жестока
ти бе – и в мрачна радост те следях
като небето светла и дълбока
ти бе – и нежно в тебе се топях;
като нощта престъпно сладострастна
ти си!... и гина аз в прегръдката ти властна.

КРАЙ

Източник: Словото

Публикация

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев
Набиране: Гергана Мечкова и Мартин Митов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7078>]